

Educació

Educació. Definició

L'Educació és un procés continuat que interessant-se pel desenvolupament integral (físic, psíquic i social) de l'educand, l'ajuda al coneixement, acceptació i direcció de sí mateix per a aconseguir el desenvolupament equilibrat de la seva personalitat i la seva incorporació a la vida comunitària, facilitant-li la capacitat de presa de decisions d'una manera conscient i responsable.

Educació. Notes

Conseqüentment, **les notes que informen l'Educació** són:

- 1) Es un procés continuat (des d'el naixement fins a la mort). Es un procés en el que el responsable del mateix va canviant al llarg del temps: Al principi tota la responsabilitat és dels pares; posteriorment dels pares i dels professionals de l'educació; posteriorment dels pares, dels professionals de l'educació i dels propis educands. De cada vegada més la responsabilitat de l'educació va canviant des d'els agents externs (pares i professors) al propi subjecte.
- 2) A aquest procés li interessa el desenvolupament integral de la persona, es a dir el creixement físic, psíquic i social.
- 3) Ajuda a l'educand (persona que es va formant) a conèixer-se a sí mateix, acceptar-se tal com és i dirigir-se, procurant millorar i perfeccionar-se.
- 4) Tot això per a aconseguir el desenvolupament equilibrat de la seva personalitat.
- 5) Així com la seva incorporació a la vida comunitària.
- 6) Igualment, tot aquest conjunt li facilita la capacitat de presa de decisions d'una manera conscient i responsable. Li permet un accés a l'autonomia, a la llibertat.

Educació. Fins:

Segons la LODE (llei d'educació) **l'educació té els següents fins** o finalitats:

- 1) El ple desenvolupament de la personalitat de l'alumne/a.
- 2) La formació en el respecte dels drets i llibertats fonamentals i en l'exercici de la tolerància i de la llibertat dins els principis democràtics de convivència.
- 3) La adquisició d'hàbits intel·lectuals i tècniques de treball, així com dels coneixements científics, tècnics, humanístics, històrics y estètics.
- 4) La capacitació per a l'exercici d'activitats professionals.
- 5) La formació en el respecte de la pluralitat lingüística y cultural d' Espanya.
- 6) La preparació per a participar activament en la vida social i cultural.
- 7) La formació per a la pau, la cooperació i la solidaritat entre els pobles.

Efectivament, front a l'aspecte restrictiu de l'educació ("educare": conduir, menar, dur d'un lloc a un altra), ens interessa remarcar l'aspecte potenciador ("educere": extreure, treure de, fer aflorar les potencialitats de l'educand): L'educació ens permet créixer i aconseguir la maduresa armònica tant en l'aspecte físic, com en el psíquic com social, així com ens

capacita per a seguir la nostra pròpia autoformació i adquirir la plena responsabilitat i autonomia personal.

Activitats per als alumnes:

A un full apart escriu el teu nom i cognoms, la data d'avui i el teu curs i contesta a les següents qüestions:

- 1) Quina és la mercaderia que es ven i compra a l'Institut?
- 2) Què és l'educació?
- 3) Qui és, en cada moment, el responsable de l'educació?
- 4) Què li interessa al procés de l'educació?
- 5) Per a què?
- 6) De forma molt esquemàtica indica les 7 finalitats de l'educació.
- 7) Al teu cas concret, en quin grau es van assolint tant les característiques (notes) com les finalitats de l'educació?

Antoni Ramis Caldentey, 1999

Dues maneres d'entendre l'educació

Dues maneres d'entendre la vida.

Certes actituds dels nostres governants de major responsabilitat, davant diferents esdeveniments socials d'important transcendència, i els valors corresponents que aquestes actituds conculquen, per poc que siguin percebudes pels educadors professionals i naturals, ens deixen perplexos i desorientats. És cert que hem d'educar als nins i joves, immediats ciutadans, en actituds de falta de respecte a les persones al medi ambient, a la voluntat dels pobles i a la pròpia vida, tal com sembla indicar-nos el seu exemple? L'exemple de qui precisament són els qui regulen els continguts i formes del sistema educatiu. És cert que "tot val", fins i tot l'alta delinqüència, per a l'enriquiment personal i el dels amics? És cert que els altres poders i institucions han d'estar a les ordenis del cap de Govern? És cert que aquest no té per què donar cap explicació de les seves decisions ni al poble ni al Parlament, per transcendents que aquestes resultin? Certament, a Espanya, estem vivint un temps polític de llibertat, democràcia i independència de poders segregades i un temps de valors polítics i d'exemple educatiu totalment contraris als principis ètics.

Evidentment, ells mateixos ens exigirien una educació molt distinta a l'enfocada pels seus propis models: "Feu el que jo us dic que heu de fer, però no el que jo faig", ens diuen.

Ni el que tu feixos ni el que tu dius que jo he de fer, dirigent delictista. El primer perquè el teu exemple és detestable, el segon perquè l'educació no pretén la submissió irracional, sinó la llibertat responsable. I perquè l'educació no és mer compliment de norma en benefici d'un interès particular o partidista, sinó que té una funció en benefici de la persona educada i de totes les altres.

Efectivament podem considerar dos conceptes d'educació:

1 L'educació ensinistrament (gairebé adoctrinament), canalització.

2 L'educació desenvolupament potencial humà que permet i incrementa la llibertat i responsabilitat de la persona.

En el primer cas, idea molt estesa entre molts pares, no pocs educadors i gairebé la totalitat de polítics del pensament únic, ("eduqués": conduir) es té la idea que l'educació consisteix en "assenyalar" la llera correcta (de normes de comportament ideals: Aquelles que convenen a l'autoritat -dels pares, dels professors, de l'Església, del Govern,...-) i forçar a l'educant a transcórrer per l'interior d'aquesta llera marcada, "sense sortir-se": Educar és conduir, dur, marcar el rumb i controlar que aquest se segueixi. Així, un poble educat equival a un poble en ordre (natural o impost).

Certament, els educadors humanistes, naturals o professionals, tant directes com indirectes, no entenem aquesta idea com una educació per a les persones humanes. En tot cas només ho entenem com amaestramiento d'animals de circ o domèstics.

Entenem l'educació ("educere": extreure) com una ajuda a l'educant perquè aquest pugui extreure i desenvolupar les seves pròpies capacitats, les seves potencialitats humanes i amb elles poder prendre decisions en el seu propi benefici i en el social, lliure i responsablement.

Seguint una vella definició, modificada per a adaptar-la als temps actuals, podem definir l'educació com:

"un procés continuat, que interessant-se pel desenvolupament integral (físic, psíquic i social) de la persona, així com per la protecció i millora del seu mitjà natural, li ajuda en el coneixement, acceptació i adreça de si mateixa per a aconseguir el desenvolupament equilibrat de la seva personalitat i la seva incorporació a la vida comunitària de l'adult, facilitant-li la capacitat de presa de decisions d'una manera conscient i responsable".

Lògicament aquesta educació procesual serà més directiva quant menor sigui l'edat de l'educand i molt menys, quedant-se en mera formació i orientació (lliure de ser seguida), com més gran sigui la seva edat: L'educació tendeix a liberalitzar-se, a la autoeducació i a l'increment de la llibertat i, consegüentment, responsabilitat, de la persona educada. Eduquem per a la competència com ciutadans socials i solidaris lliures i responsables.

Antoni Ramis Caldentey, 2001